

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ आकर्षतुः आचकर्षतुः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे त्रिपं

क्षणेनाद्यकरिष्येहमिदं वनमराक्षसं ॥ पुरायदूषितं नित्यं त्वया भक्षयतानरान् ॥ ३१ ॥ अद्य त्वां भगिनी रक्षः कृष्यमाणं मया ऽसकृत् ॥ द्रक्ष्यत्यद्रिप्रतीकाशं सिं
हेनेव महाद्विपं ॥ ३२ ॥ निरावाधास्त्वयि हते मयाराक्षसपांसन ॥ वनमेतच्च रिष्यंति पुरुषा वनचारिणः ॥ ३३ ॥ हिडिंब उवाच गर्जितेन वृथा किं ते क
थितेन च मानुष ॥ कृत्वैतत्कर्मणा सर्वं कथ्येथामाचिरं कृथाः ॥ ३४ ॥ बलिनं मन्यसे यच्चाप्यात्मानं स पराक्रमं ॥ ज्ञास्यस्यद्य समागम्य मयात्मानं बलाधिकं ॥ ३५ ॥
न तावदेतान् हिंसेष्वेव पंत्वे ते यथा सुखं ॥ एष त्वामेव दुर्बुद्धे निहन्म्य द्याप्रियं वदं ॥ ३६ ॥ पीत्वा तवा सृग्गात्रेभ्यस्ततः पश्चादिमानपि ॥ हनिष्यामि ततः पश्चा
दि मां विप्रियकारिणीं ॥ ३७ ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्त्वा ततो बाहुं प्रगृह्य पुरुषादकः ॥ अभ्यद्रवत संक्रुद्धो भीमसेन मरिंदमं ॥ ३८ ॥ तस्याभिद्रवत
स्तूर्णं भीमो भीमपराक्रमः ॥ वेगेन प्रहितं बाहुं निजग्राह हसन्निव ॥ ३९ ॥ निगृह्य तं बलाद्भीमो विस्फुरंतं च कर्षह ॥ तस्माद्देशाद्भूयः क्षुद्रमृगं यथा
॥ ४० ॥ ततः सराक्षसः क्रुद्धः पांडवेन बलादितः ॥ भीमसेनं समाविश्य व्यनदद्भैरवं रवं ॥ ४१ ॥ पुनर्भीमो बलादेन विचकर्ष महाबलः ॥ माशब्दः सुखसुप्तानां
भ्रातृणां मे भवेदिति ॥ ४२ ॥ अन्योन्यं तौ समासाद्य विचकर्षतुरोजसा ॥ हिडिंबो भीमसेनश्च विक्रमं चक्रतुः परं ॥ ४३ ॥ बभञ्जतुस्तदा वक्षो ह्युताश्चाकर्षतु
स्तदा ॥ मत्ता विवच संरब्धौ वारणौ षष्ठिहायनौ ॥ ४४ ॥ तयोः शब्देन महता विबुद्धास्ते न र्षभाः ॥ सहमात्रा च ददृशुर्हिडिंबामग्रतः स्थितां ॥ ४५ ॥ इति श्रीम
हाभारते आदिपर्वणि हिडिंबवधपर्वणि हिडिंबयुद्धे त्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच प्रबुद्धास्ते हि
डिंबाया रूपं दृष्ट्वा तिमानुषं ॥ विस्मिताः पुरुषव्याघ्रावभूवुः पृथया सह ॥ १ ॥ ततः कुंती समीक्ष्यैनां विस्मितारूपसंपदा ॥ उवाच मधुरं वाक्यं सांत्वपूर्वमिदं शनैः
॥ २ ॥ कस्य त्वंसुरगर्भाभेकावा ऽसिवरवर्णिनि ॥ केन कार्येण संप्राप्ता कुतश्चागमनं तव ॥ ३ ॥ यदि वा ऽस्य वनस्य त्वं देवताय दिवा ऽप्सराः ॥ आचक्ष्व ममत
त्सर्वं किमर्थं चेहतिष्ठसि ॥ ४ ॥ हिडिंबो वाच यदेतत्पश्यसि वनं नीलमैघनिभं महत् ॥ निवासो राक्षसस्यैष हिडिंबस्य ममैव च ॥ ५ ॥ तस्य मां राक्षसेन्द्रस्य भ
गिनीं विद्धि भाविनि ॥ भ्रात्रा संप्रेषिता मार्ये त्वांसपुत्रां जिघांसितुं ॥ ६ ॥ क्रूरबुद्धेरहंतस्य वचनादागता त्विह ॥ अद्राक्षं न वहे माभंतव पुत्रं महाबलं ॥ ७ ॥

चाशदधिकशततमोऽध्यायः १५३ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

प्रबुद्धा इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ जिघांसितुं हंतुं स्वार्थे सन् ॥ ६ ॥ ७ ॥